

Fredag 28 september

Ann Schlyter (v) från partistyrelsen:

- Det artar sig

Nyss rapporterade Ann Schlyter från ett möte med vänsterpartiets centrala styrelse. Redan i förra helgen var det dags igen ty det förra mötet, som beslöt om Ny Dags nedläggning, var extra. Denna gången var det alltså ett ordinarie möte.

- Det var ett hyfsat möte med öppen och prövande stämning, tycker Ann. Vi ägnade stor tid åt att diskutera våra arbetsformer och rapportera om läget i partiet. Vad det senare beträffar har beslutet om Ny Dag som väntat varit nedstämmande och har förstärkt de osäkerhets känslor som fanns redan förut.

- Men det finns förstås inga enkla lösningar på det dilemma som alla socialistiska partier, inklusive vårt, har hamnat i.

- På kort sikt, och inte minst avsett för medlemmarna, kommer ett uttalande och en kampanj om vad kapitalismen egentligen kostar. Jag tycker det är bra att vi snabbt går ut med något men vi bör inte ha alltför

stora förväntningar på den aktuella kampanjen eftersom våra analyser är lite ofärdiga än, förutom att den allmänna jordmännen för vänsterkampanjer inte är den bästa. Viktigare är att vi kommer igång med programarbetet. Vi saknar ju partiprogram sedan kongressen i våras, och jag tycker att det är helt naturligt i det rådande läget och något som vi kunde göra en dygd av utåt. Kongressen tillsatte en programkommission men jag ser gärna att även partistyrelsen aktivt deltar i programskapandet, och det verkar vara en allmän mening.

- Vad gäller våra arbetsformer vill jag nämna en för mej ny och praktisk detalj som redan tillämpas. I en diskussion har man separata turlistor för första, andra, tredje inlägget osv. Det gör att debatten inte så lätt domineras av en handfull personer.

Vi frågar förstås om det var några efterdyningar till det

kontroversiella beslutet om Ny Dags nedläggning. Inte särskilt, säger Ann. Fast partisekreterare Kenneth Kvist fick förklara varför medlemmarna inte hade fått det förklarande cirkulärbrev som det beslöts om i samband med nedläggningen. För att spara pengar hade han (efter eget beslut) låtit den informationen komma i den nya medlemsbulletinen "Nytt från vänsterpartiet" (som inte har nått medlemmarna än, reds anmärkning).

Mindre snyggt var kanske att prenumeranterna inte fick något meddelande annat än via övriga massmedier. Pinsamt nog var det så att ägaren till den leasade datorn med adressregistret i tog hem sin apparat så att den inte skulle hamna i konkursboet.

Men det var ett positivt möte utan läsningar, betonar Ann Schlyter, som ser fram mot nästa, då programkommissionen ska delta.

Kulturnatt gav engagemang

På Kulturnatten framträdde Midnattskören tillsammans med Röda Kapellet i programmet Borgare hör. Vi har fått veta att kommunfullmäktiges ordförande Lennart Prytz (s) som hade hört det dagen efter kontaktade kören och berömd föreställningen, samt engagerade den för en Vänortsfest på Grand. Den uppmärksamheten tycker vi att den är värd.

Försenade VB-dikter

I förra numret hade vi en (positiv) recension av Karl Wittings diktsamling *52 x Lund*, som VB ger ut. Tanken var ju att boken skulle börja säljas på kulturnatten, och allt verkade okej med tryckeriet. Men så meddelade de med mycket kort varsel att den inte kunde bli klar i tid.

Vi beklagar djupt det skedd, både för egen, läsarnas och Karl Wittings del. Nu räknar vi med att boken ska föreligga i nästa vecka och att vi i nr 29 kan ge upplysning om hur man kommer över den.

DDR - sista chansen!

Alla hotell är fullbokade med folk som vill uppleva DDRs försvinnande den 3 oktober, berättar tidningarna. Men ännu finns det en smal chans att hänga med på Vandringssektionens tur till Rügen på lördag-söndag. Det förutsätter då att man har ryggsäck, sovsäck, liggunderlag, tält, mugg och pass samt aviserar sin medverkan till Thomas Schlyter, tel 147505. Tåget på lördag morgon går 6.34, åter i Lund söndag 18.33, samlat biljettpris ca 150 kr.

Ett tillfälle som nog aldrig återkommer.

Skördetid

Bönderna bärgar mödosamt årets rika skörd. En traktor skyndade för snabbt

och släpvagnen välte i kurvan. Så tömde den bonden sin säd redan i Trollebergsskarusellen.

Som ett skämt för den frigjorde reste sig Lantmännens gröna silo över ett leende Spoletorp.

Karl Witting

ANSER...

Tarcisio Bommarco

Tarcisio Bommarco har nu lämnat sitt uppdrag som vice ordförande och ledamot i kommundelsnämnden på Norra Fäladen. Anledningen är att tjänstemännen på kommunens lönekontor inte har lyckats ordna rutinerna för löneavdrag och arvode på sådant sätt att Tarcisio får rimliga arbetsförhållanden. I ett och ett halvt år har Tarcisio kämpat mot byråkratin men nu har han tröttnat. Han har tröttnat på att inte behandlas med samma respekt som infödda svenskar.

Detta är inte första gången som Tarcisio Bommarco motarbetas som politiker. När Tarcisio kom in i kommunalfullmäktige för fjorton år sedan var han troligtvis den förste sydeuropeiske invandringen i den församlingen. Under de sex första åren i fullmäktige nobbades han av de flesta ledamöterna. När Tarcisio Bommarco talade, med utländsk brytning och sydlandskt temperament, lämnade många andra ledamöter lokalen. Inte förrän under sin sista mandatperiod blev han respekterad.

När fullmäktigeledamöterna så småningom började lyssna på honom hörde de emellertid på med stort intresse – för att lyssna på Tarcisio Bommarco innebär alltid att man lär sig något nytt. Med sin kunnighet, sin förmåga att analysera det politiska läget och se de stora linjerna i den svenska dagspolitiken är Tarcisio en stor tillgång för partiet och lundapolitiken. Det finns ingen som kan ersätta honom på det sätt som han har arbetat i KDN Norr. Det är en stor förlust när han nu drar sig tillbaka. Vi hoppas att han orkar återkomma på nya uppdrag.

Det är skandal att en politiker med osvenskt uppträdande ska bli så trakasserad att han tvingas avgå.

Vänsterpartiets lundastyrelse

Ny ledamot

Tarcisio Bommarcos avhopp har vållat vänsterpartiets valberedning och medlemsmöte visst bryderi. Att finna någon lämplig fäladsbo som med kort varsel och mitt under valperioden kan gå in på ett uppdrag som motsvarar åtminstone en arbetsdag i veckan är inte lätt.

Det ser heller inte ut att lyckas. En ny ordinarie ledamot kommer emellertid att tillsättas. Efter troligt beslut av medlemsmötet på onsdag kväll och fullmäktige på torsdag blir det Kjell Ericsson, bosatt på Kämnersvägen.

Dags för höstens inomhusfotboll

Vpk IF:s (numera VIF:s) traditionella inomhusfotbollsträning, på Lerbäckskolan lördagar mellan kl 15–17, lever vidare. Ett tag såg det illa ut då gamle administratören och tränaren Finn Hagberg tillkännagav att han tänkte lägga av som ansvarig, men nu har Kenny Andersson ryckt in och sagt sig vara villig att axla åtminstone nyckel- och bollansvarsmanteln.

Kenny lärockså ha kontakt med ett avsnittat korplag där det finns spelare som är träningsvilliga. Och finns det några i VB:s läsekrets som lockas av dessa rader är de hjärtligt välkomna till den skojiga leken med bollen.

Liten intervju

Vi passar på att fråga avgående tränaren Finn H. om hur det har gått i år för fotbollslaget?

–Tyvärr lyckades vi inte hålla oss kvar i korpens elitserie, men det var i och för sig en prestation av det grånade manskapet att ta sig dit. Mänskligt sett borde gamlingarna för länge sedan ha spelat i veteranserien. Nedflyttningen är det därför ingen som gråter över. Betänkligt är dock att antalet skadade spelare ökat, t ex haltar numera Lennart Söderlund och Claes Sandström omkring på stan pga knäproblem.

–Själv har jag klarat mig från allvarliga blessyrer trots snart uppnådda 55 år, men det är nog ändå dags att börja trappa ner. I stället har jag lätt påbörjat en aktiv tränarkarriär bland småtingarna inom schack och simhopp, men så länge bollen är rund lär den locka...

Sportred.

Spårvägen I KRAS?

Översiktsplanen för Lund väntar nu på spårvägsutredningens resultat. Det ska läggas fram i dag fredag, när företrädare för Lunds kommun och länsstrafiken MLT träffas för slutgenomgång. Enligt uppgift är de mycket gynnsamma kalkylerna som lades fram i augusti av utredaren VBB redan i gungning. Då räknade man med årskostnader på drygt 18 miljoner för spårväg med 30 minuters turtäthet mellan Lund och Dalby via Hardeberga! Det är i och för sig en låg standard, men priset väckte optimism, även om MLT inte är särskilt intresserade av en spårväg förbi Östra Torn.

Det finns risk för en helt annan kostnadsbild när nu hela utredningen läggs fram, och det kan få återverkningar på översiktsplanen. Ty om det inte blir någon spårväg, så blir det ingen Hardebergastad. Därom är alla ense.

Thomas Schlyter

En personlig kommentar

Ja, det är en förlust att Tarcisio Bommarco lämnar ett tungt och viktigt uppdrag i lundapolitiken. Han har tröttnat på att missförstås av tjänstemän och politiker. Frågan är om de politiker-na bara finns i andra partier.

Jag tänker närmast på ett projekt som han och andra vänsterpartister på norr satsade mycket på, nämligen att göra Svenshögsvägen till en esplanad och även i övrigt ändra bebyggelse och trafiksystem på Norra Fäladen. Man behöver inte ha erfarenhet av sydeuropeisk stadskultur, även om det underlättar, för att inse att Fäladens fysiska utformning, med Norra Ringen som spärrar

av från stan och Svenshögsvägen som klyver effektivt klyver bebyggelsen i två separata delar, plus den allmänna glesheten och annat, minskar gemenskapen och trivselen och en positiv identitetskänsla, vilket naturligtvis går ut över möjligheterna att arbeta stadsdelspolitiskt. Visionen var att förvandla Svenshögsvägen från spärr till levande centralaxel genom att fylla bullerzonerna med butiker, bostäder, kontor och annat. Det förutsatte att biltrafiken mot Stångby/Örtofta fanns kvarmen tuktades. De redovisade exemplen från andra infartsleder som Trollebergsvägen visar att detta inte behövde bli särskilt trafikfarligt.

Men när vänsterpartiet skulle ta ställning till översiktsplanen gick man utan särskilda kommentarer med på en ny

Energisk kurs

Vänsterns miljö- och energipolitiska utskott inbjuder till studier och uppladdning (!) i energipolitik inför vänsterns intensivarbete med energifrågorna i november. Alla intresserade mycket välkomna till en gedigen kurs

Kursen tar upp de senaste årens rön på energiområdet och fokuserar intresset på alternativen till kärnkraften och hushållning med energi. Frågan hur en hållbar global energianvändning ser ut behandlas. Grupparbete med mål att tydliggöra Vänsterns energipolitiska alternativ ingår.

Ur kursinnehållet:

Lars Holmgren (Miljöförbundets energiansvarige): Bruntlandrapporten och energin, internationella framtidsperspektiv på energin

Prof Th B Johansson om vårt behov av energi, energibalanser, energieffektivitet.

Riksdagsledamot Rolf L Nilson, vänsterpartiet, om aktuella riksdagsbeslut inom energiområdet. Dessutom medverkar bl a Lennart Värmbö, Per Francke och experter på sol- och vindteknologi.

Kursen avslutas med en sammanfattande diskussion; Hur gör vi Vänsterns intensivarbete med energipolitiken framgångsrikt? Givetvis blir det intressantast vid de informella stunderna – vid fiket, på nätterna och så – men det behöver inte beskrivas.

Anmäl snarast till Hans Velander, Vänsterpartiets riksdagskansli
100 12 Stockholm Tel. 08/786 46 60

Billy Eriksson, Vänsterpartiets partacentral
Kungsgatan 84, 112 27 Stockholm Tel. 08/54 13 10

Örtoftaväg för huvuddelen av trafiken norrut. Därmed fick idén om den nya Svenshögsvägen och Fäladen ett grundskott.

Partiets representanter var inte öppna motståndare till projektet. De var inte ens dolda motståndare. De förstod det helt enkelt inte, och dess implikationer.

Andra, som jag själv, sov när frågan skulle avgöras. Det är inte bättre det.

Gunnar Sandin

KULTURNATTEN: Dags att ta den på allvar

– Kanske blir det (kulturnatten) så spännande just för att det är lite ordnat, säger kulturintendent Ingvar Svensson i en belåten kommentar i måndagens SDS. Vi kan konstatera att han själv tycks ha gjort vad han kunnat för att det ska bli riktigt spännande. Programkatalogen innehöll så många missar att var nödvändigt att trycka ett omfattande rättelseblad. Den viktiga informationskiosken som brukar finnas på Stortorget, och som folk uppsöker just för att skaffa sej en överblick, uteblev plötsligt. Det var inte bara vi i den kulturella allmänheten som blev överraskade. På Stortorget såg vi ett par kommunala tjänstemän (bl a vicechefen i en större kulturförvaltning) som irrade omkring efter denna kiosk som de hade lovat att stå i. VB hade visserligen ett stånd på torget men det var inte riktigt detsamma, tyckte de.

Nöjd jag med, men...

Egentligen känns det fel att börja en artikel om årets kulturnatt med att klaga. Jag är nämligen nöjd, jag också. Massor av folk besökte VB-kiosken. Föreläsningens institutets stadsvandring med Lennart Améen, som jag själv inledde kvällen med, samlade nästan femti personer. Och det var många hundra som följde med Midnattskören och Röda Kapellet på de tre vandringarna med Maria Sundqvists uruppförda Borgare hör. (Dessutom gick styckets kvaliteter hem: ett femtital spontana kommentatorer kan inte ha fel.)

Men åter till Ingvar Svensson. "Arrangemanget borde bli förebild för en nationell kulturdag eller kulturnatt", säger han. "Och det fantastiska är att ar-

rangemanget inte kostar skattebetalarna något."

Det sista är nys. Inte var det väl bara vi i Röda Kapellet som fick pengar från jubileumskommittén till ett kulturnattsevnemang, och nog kommer väl de pengarna ytterst från skattebetalarna? Må vara att en rad kommunala förvaltningar tänjer sej och pressar in kulturnattsaktiviteterna i sin ordinarie budget, men nog är det missvisande att kalla det gratis?

Att saker måste få kosta är en sliten paroll. Men jag tycker att framgångarna med kulturnatten visar att den måste få kosta en del. Det är ett ansvar mot alla besökarna, de ideella organisatörerna och kulturnatten som institution, för att den ska överleva och utvecklas.

Väl använda pengar

Jag ska nu formulera några förslag till förbättring av kulturnatten. Allt kostar inte pengar. Och de summor som det gäller är beskedliga och sällsynt väl använda.

1. *Grädd på moset.* Visst, programmen var fler än nånsin. Men höjd- och tyngdpunkterna var få, är det många som har påpekat. Jag efterlyser mer av kvalificerad elitkultur. Låt en opera på stadsteatern bli en fast punkt (och helst något vassare än Boitos Faust). Ta hit en kvalificerad symfoniorkester. Inbjud ett stort rockband, en riktigt jazzstjärna. Lita inte på att arrangörerna spontant ska fixa detta utan låt det kommunala kulturnämndskansliet ha ansvaret. Ett tips: det finns tv fantastiska konstnärer till reppris i Östeuropa. Detta drabbar inte den breda amatorkulturen utan ger den tvärtom draghjälp. När kulturnatten drar till sej inte bara lundabor utan även utsocknes kommer publiken att räcka till alla.

2. *Masskultur.* Mängder av folk är alltså i rörelse, och de största inomhuslokalerna rymmer bara ett antal hundratal. Satsa på åtminstone ett maffigt utearrangemang. Det kan vara den nämnda rockstjärnan (t ex på Märtenstorget, man behöver inte ha ljudet på så högt med tanke på grannarna), eller en episk film (typ 1900 som visas på en jätteduk eller brandgavel, eller ett stort, konstnärligt ljusspel, eller en massteater. Något som de flesta kan ta någon del av och som ger en gemensam, kollektiv referenspunkt.

Auf der Strasse zu singen

3. *Utekultur.* Men även annan kultur kan med fördel utspelas utomhus. Många vill

dra omkring på gatorna och uppleva folklivet, och de är en tacksam spontanpublik. Varför sjunger inte fler av stadens körer

ute? Visst, det är ansträngande och alla nyanser går inte hem, men de begränsningarna kan vara en fin utmaning när man gör upp sitt program. Och varför var det bara en av Lunds sex blåsorkestrar (den som jag själv är med i) som hade några kulturella ambitioner denna natt? Blåsmusik är som gjord för utebruk.

4. *Premiärer.* Eller ännu hellre uruppföranden. Med en klok stipendiepolitik och lite planering kan spännande premiärer och uruppföranden bli ett kännemärke för Lunds kulturnatt. Det borde kunna dra hit kulturjournalister från t ex Köpenhamn och Stockholm. I år var inte ens de från Malmö här, att döma av veckans tidningar.

5. *Ett kvalificerat kansli* som kan arbeta och bearbeta långsiktigt. En självklar förutsättning för ovanstående.

Än har den nya majoriteten en liten chans att fixa detta. Men då gäller det att börja nu.

Gunnar Sandin

Efter Ny Dag

Det finns en gammal tidningsutgivningstradition i Vänsterpartiet, med anor tillbaka till Zeth Höglunds Stormklockan. Många delar säkert den uppfattningen, att resultaten hittills inte varit särskilt lysande (VB är naturligtvis undantaget som bekräftar regeln). Även socialdemokratin har som bekant stora problem med sina tidningar. Nedläggningen av Ny Dag innebär emellertid ett stort brott i historietvecklingen. Den "bäst organiserade kraften till vänster om socialdemokratin" står nu utan partiorgan. Denna nedläggning har naturligtvis medfört en svårfylld lucka i de gamla Ny Dag-läsarnas torsdagsrutiner.

Men kanske finns det ändå någon räddning. De flesta av oss är nog tillräckligt fördomsfulla för att inte vilja prenumerera på Norrskensflamman, om den än nu kommer ut med förnyat innehåll och förnyad form. Möjligen kan projektet Vänstertidningen passa. Denna tidning har mig veterligt kommit ut med tre provnummer. Nummer 1-1990, som kom ut under sensommaren, innehåller faktiskt mycket spännande material; allt ifrån en omfattande artikel av Marxism Today's redaktör (Martin Jacques) till en artikel av Gudrun Schyman och en intervju med den evige opponenter Sven Grassman. Tidningen har kommit ut med tre provnummer. Den ges ut av s k allmänt vänsterfolk och är politiskt obunden. Om detta projekts ekonomiska bärkraft vet jag ingenting, men det finns naturligtvis anledning att befara det värsta. Men kanske kan det bli ett tidningsprojekt som faktiskt står sig. Ny Dags fall kan medföra ökade möjligheter för tidningar av denna typ.

Den som vill ha ett provexemplar av Vänstertidningen kan vända sig till redaktionen på Timmermansgatan 37, 116 49 Stockholm. Enligt uppgift ska den också finnas till försäljning på Café Nutiden i Malmö.

JO

Tankar kring S-kongressens beslut om Öresundsbron:

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Opassande format

Vad är att säga om den nya tidningen Lundaliv efter det första numret? Kanske en hel del. Här några reflektioner.

Ett antal entusiaster har alltså satt sig före att förse oss lundabor med en egen månadstidning vilket vi till att börja med tackar för.

En positionsbestämning. Ett första intryck av Lundaliv för kanske snarare tankarna till Månadsjournalens lite glättade lagomreportage än till Veckobladets ofta bisarrt personliga skrivelser.

Lite plottrig är den kanske, men det kan lika gärna bero på den ovana läsaren som på en överambitiös redaktion. Det tar alltid tid för en tidning och dess läsare att hitta samtalstonen, att gemensamt skapa sambandet, tidningens själ.

Som alla lokaltidningar vill man vara lokala och i det ligger en styrka. Vi älskar alla returinformation och att läsa om sådant som vi nästan känner till. Det lokala i Lundaliv tycks dock, som för många andra i Lund, röra sig runt stadens centrum: Märtenstorget, Holmgrens köttaffär, Rådhuset, stadstrafiken... Det som händer i periferin, ute på arbetsplatserna, tycks inte höra till livet i Lund (uu krossades nog några rutor i VBs eget glashus).

Första numret var lite doftlöst, ett försiktigt tassande på säkra marker. Vi får väl se vad det blir när redaktionen har fått mer råg i ryggen. Det finns säkert mycket att gräva upp i det kommunala, akademiska och arbetande Lund.

Till sist, formatet är inte anpassat till en stad där var och varannan går med en kånk på ryggen. Tidningen blir alltför lätt tilltufsad i hörnen. Men redaktionen vänder sig kanske främst till de som har dokumentportfölj.

Labbe

LUNDALIV

JNDALIV

Prag sett med andra ögon

Man kan vilja åka till Prag av olika skäl. Ett kan vara att man mera konkret vill uppleva socialismens nederlag och Prag gör en inte besviken på den punkten även om det nog finns "bättre" ställen därvidlag.

Aker man till Prag för att uppleva en fantastisk gammal kulturstad, som klarat sig undan andra världskrigets bombningar, blir man inte heller besviken. Det kan tvärtom bli en mycket fin upplevelse, speciellt om man har läst på i förväg (Claes Thors bok om Prag rekommenderas!). Det var ju synd att Finn och hans medvandrare missade den biten.

För att ta det krasst ekonomiska först: Den för oss synnerligen gynnsamma växelkursen kan verka lite hetsande när köpkraften plötsligt ökar 5-10 ggr eller mer, men inte är det svårt att hitta prisvärda varor. Grafik, böhmiskt glas och porslin, skivor, noter och böcker köper du så mycket du kan bära med dej till "oslagbara priser". För att ta två exempel: En LP med Horowitz i Moskva (inspelad av ett västtyskt bolag) för 7 sv. kronor eller sex vackra glas på fot till ett pris långt under vad ett glas kostar här hemma.

Men det finns även andra trevliga, om än mindre snabba sätt att göra av med pengarna. Väljer du att äta på ett ordinarie matställe är maten kanske inte så bra, bl.a. råder brist på grönsaker och kaffet är förskräckligt. Du kan istället äta en brakmiddag, med allt vad där tillhör, på en lyxrestaurang för en femtiolapp (sv. kr.) och uppleva gammal centraleuropeisk cafékultur och ett gott kaffe på Hotel Europa utan att behöva tänka på vad det kostar.

Å andra sidan bör du inte missa ett besök på ett tredje klassens matställe där du åter och dricker för fyra, fem kronor i en miljö som för tankarna till svensk skolbespisning på förtioalet.

Du kan ta del av Prags museer eller rika musikliv. Att höra en av Europas bättre symfoniorkestrar från ståplats i det fantastiska Representationshuset känns bra och efteråt kan man beundra den makalösa jugendinredningen i restaurangen eller caféet.

Ett besök på världsberömda Laterna Magica, med dess blandning av teater, film, dans och musik, är ett måste om du lyckas få biljett.

Det som framför allt motiverar ett besök i Prag är kanske trots allt den fantastiska stadsmiljön

och stämningen. De gamla husen och palatsen, barockkyrkorna och borgarna, broarna över Moldau och kullerstengatorna med det slitna men välfungerande spårvägsnätet (biljettpris 1 koruna dvs ca 20 öre. Hur kunde pragvandrarerna undanhålla VB:s läsare den godbiten?).

Visst är det mesta mycket slitet eller förfallet men husen finns i alla fall fortfarande där, kanske räddade undan rivning av den socialistiska fattigdomen. Visst är avgaserna fruktansvärda men i vilken storstad är det?

Ett undantag härvidlag är Staré Mesto, Gamla Staden, som är avstängd för biltrafik. Husen längs gatan Celetná och runt torget Staromestske näm har renoverats och miljön här och över Karlsbron upp mot Hradcany (Pragborgen, grundad på 800-talet), där Václav Havel nu residerar är sådan att du kan gå i timmar och njuta av synintrycken.

När benen inte längre bär är det aldrig långt till en öl eller vinstuga. "Det allmänna supandet" skriver Finn och syftar kanske på det flitiga ölbrickandet, men några A-lagare syns inte på gator och torg. Som en positiv följd av den urgamla ölkulturen (ölstugan U Pivovar Fleku har legat på samma plats sedan 1400-talet) är toaletthätheten svindlande hög med lundamått mätt och kvaliteten överstiger vida den sydeuropeiska.

Vad som vid en jämförelse påtagligt skiljer Prag från andra storstäder är just välordningen och den trygga och vänliga atmosfären. Var annars kan du se ensamma små gummor rasta hunden sent på kvällen, var reser sej fortfarande ungdomarna artigt för äldre på spårvagnen? För en besökare känns det befriande att pragborna gärna visar upp sina klenoder men inte, möjligen med undantag av taxichaufförerna, verkar ett dugg intresserade av att tjäna pengar på turisterna. Inga mutor, ingen dricks utan en självklar vilja att hjälpa till om man kan.

Nej Finn, vi kunde faktiskt inte se att folk såg tårda ut vid vårt fem dagar långa besök i Prag i mars. Kanske var ni vandrare trötta efter en lång vandring och hade alldeles för kort tid på er för att få en någorlunda rättvisande bild av staden eller såg ni bara vad ni ville se?

Trots våra olika intryck av Prag kan vi kanske enas om en sak: Både de som önskar se prov på socialismens nederlag och de som vill uppleva en pärla bland Europas huvudstäder bör skynda sig till Prag innan marknadens välsignelsebringande krafter tar över!

Gunnar och Lisa Belin
Elisabeth Iregren och Rune
Liljekvist med två juliveckor i
Prag instämmer.

Från täppan

När jag i lördags, efter att som vanligt försökt lära några grupper barn att hoppa i Högevallsbadet, gick över järnvägsspåret för att plocka äpplen och björnbär i kolonin mötte jag en våt kråkfågel, som hoppade omkring bland löven på jakt efter oförsiktiga daggmaskar.

Det var bara fågeln och jag denna regniga förmiddag. Det var som om han uppskattade sällskapet, ty han följde glatt efter mig på lämpligt avstånd.

Kolonister har ofta ett nära förhållande till fåglar. En del vill skydda skörden genom att lägga ut nät (som tyvärr fåglar ofta fastnar i) medan andra plägar mata dem. Somliga fåglar blir nästan tama; de sätter sig på kakfat eller hoppar in i stugan för att leta smulor.

Själv har jag fullständigt i onödan matat de bevingade vännerna med solrosfrön under sommarmånaderna. Flocken av spår har ibland blivit så stor att sambon temporärt förbjudit matning. Fast jag har ändå slängt ut frön i smyg.

En gammal kolonist, vars hustru nu är sängbunden, har berättat att han förr matade fåglar så flitigt att de mötte honom redan vid grinden till koloniområdet (alltså inte grinden vid tomten). Ja den helige Fransiscus har nog sina vänner bland kolonister!

De våta äpplena var välsmakande denna lördag före Kulturnatten. När jag återvände över spåret stod några simhoppare levt vid badets cykelställ och såg lite imponerade ut: "Går du över spåret?" "Ja man har ju sin koloni därtöta", blev svaret, generat, stolt. Men det hörde inte kråkfågeln för han stannade bland löv och fallfrukt.

Finn

MÖTE MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Så 30.9 kl 18.45 rep på Kapellsalen (med Owe), närmast inför appellmöten de 6.10. Nr 75:3, 136, 166, 175, 214, 217, 224, 225, 227.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Jonas Olofsson och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer
Gunnar Sandin, tel 135899.